

Ikt. sz.: EUB-41/12-2/2020.

EUB-8/2020. sz. ülés
(EUB-44/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2020. június 29-én, hétfőn, 14 óra 49 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató az Európai Tanács 2020. júniusi üléséről (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 69. § (1) bekezdése alapján)</i>	5
<i>Steiner Attila tájékoztatója</i>	6
<i>Dányi Gábor tájékoztatója</i>	8
<i>Kérdések, vélemények</i>	9
<i>Steiner Attila válasza</i>	14
<i>Dányi Gábor válasza</i>	16
<i>Az ülés berekesztése</i>	18

Napirendi javaslat

Tájékoztató az Európai Tanács 2020. júniusi üléséről
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 69. § (1) bekezdése alapján)

Előterjesztő:

Steiner Attila, az Igazságügyi Minisztérium európai uniós ügyekért felelős államtitkára

Adorján Richárd, a Pénzügyminisztérium helyettes államtitkára

Dányi Gábor, az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke
Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Balczó Zoltán (Jobbik), a bizottság alelnöke
Csöbör Katalin (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Dr. Tilki Attila (Fidesz)
Juhász Hajnalka (KDNP)
Bana Tibor (független)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Tamás Csaba Gergely bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Steiner Attila államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dányi Gábor helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai
Minisztérium)
Győri Enikő európai parlamenti képviselő

Megjelent

Adorján Richárd helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 49 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Az Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm meghívott vendégeinket, és külön köszöntöm Győri Enikőt, az Európai Parlament képviselőjét, bizottságunk egykori, első főtanácsadóját. Köszöntöm a sajtó igen tisztelt képviselőit.

Első teendőnk a határozatképeség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján jelentem, hogy bizottságunk határozatképes.

A mai napra vonatkozóan egyetlenegy napirendi pontot javasoltam képviselőtársaimnak, amit a törvényi előírásnak megfelelően az elmúlt hétvégén megkaptak. Tisztelettel kérdezem, hogy a napirendi ponttal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet.

Tisztelt Bizottság! A mai napirendi pontunk: tájékoztató az Európai Tanács 2020. júniusi üléséről. Ha nincs hozzászólás, akkor szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja a napirendi pontok megtárgyalását? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára is megemlítem, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Bizottság! A mai bizottsági ülésre vonatkozóan előzetesen nem jelezte senki távolmaradását. Megjegyzem továbbá, hogy a házelnök úr a rendkívüli ülésszakban a plenáris ülés ideje alatt tartott bizottsági ülésekhez hozzájárulását adta.

Tájékoztatom továbbá a képviselőtársaimat, hogy nemcsak a kormányt, hanem az Országgyűlést is elérte a koronavírus következménye, azaz a 2020. június 16-ai rendkívüli COSAC-ülésen személyesen nem vehettem részt Zágrábban, ezért az előzetes megállapodások szerint egy rendkívüli videokonferencia keretében voltak együtt a bizottsági elnökök, ahol a vészhelyzet alatt hozott intézkedések, a 2020 utáni költségvetés és a nyugat-balkáni bővítés kapcsán szólaltam fel.

Tájékoztató az Európai Tanács 2020. júniusi üléséről (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 69. § (1) bekezdése alapján)

Tisztelt Bizottság! Tehát hozzákezdünk a mai nap egyetlenegy feladatához, a „Tájékoztató az Európai Tanács 2020. júniusi üléséről” című napirendi pontunk megtárgyalásához. Köszöntöm a napirendi pont előterjesztőit, Steiner Attila urat, az Igazságügyi Minisztérium európai uniós ügyekért felelős helyettes államtitkárát, köszöntöm Adorján Richárd druzsámat, a Pénzügyminisztérium helyettes államtitkárát, Dányi Gábor urat, az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkárát.

Tisztelt Bizottság! Az Európai Tanács a június 19-ei videokonferencia keretében tartotta ülését, és ezen az ülésen alapvetően az EU 2020 utáni költségvetésével és az úgynevezett helyreállítási alappal foglalkozott. Hogy miről is van szó, hölgyeim és uraim? 1850 milliárd euróról van szó. Nem csak az a kérdés, hogy milyen célokra lehet fordítani, de legalább ilyen fontos - és ott motoszkál bennem is - a visszafizetés módja és a visszafizetés mértéke is. Külön szeretném kiemelni, hogy az úgynevezett saját források esetében az Országgyűlés közvetlen és előzetes felhatalmazására is szükség lesz majd.

Tisztelt Bizottság! Tehát a kérdéseim a következők: hol tartunk most, a tárgyalások milyen eredményeket hoztak eddig, és mit várunk, mi várható a német

elnökség alatt? Alapvetően tehát arra vagyunk kíváncsiak, hogy ezen a június 19-ei videokonferencián mi hangzott el, és számunkra a magyar érdekek képviselője érdekében milyen döntések születtek, vagy nem születtek. Tehát e kérdések mentén szeretném megadni a szót elsőként Steiner államtitkár úrnak. A megküldött részletes háttéranyagokat szeretném megköszönni államtitkár úrnak. Államtitkár úr, önt illeti a szó. Tessék parancsolni!

Steiner Attila tájékoztatója

STEINER ATTILA államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy ismét beszámolhatunk az Európai Tanács elmúlt üléséről. *(Dunai Mónika megérkezik az ülésre.)* Ez a tanácsülés június 19-én került megrendezésre. Ahogy már említette elnök úr is, ez egy videokonferencia volt ennek minden korlátjával együtt. A fő témája ennek a videokonferenciának a 2021-27-es többéves pénzügyi keret és a most már „következő nemzedék EU” névre keresztelt helyreállítási csomag együttes tárgyalása volt. Emellett még nagyon röviden kitért az EiT elnöke a brexit folyamatára.

Talán ezzel az utolsó ponttal kezdeném, ugyanis ez nagyon rövid. Ez egy státuszjelentés volt, ahol az EiT-elnök és Ursula von der Leyen bizottsági elnök beszámolt arról, hogy igazából nagyon nehezen haladnak előre a tárgyalások. Megerősítették továbbra is azt a brit szándékot, hogy nem szándékoznak meghosszabbítani az átmeneti időszakot, így az elkövetkezendő hónapokra marad a tárgyalások oroszlánrésze, de nagyobb előrehaladásról nem tudtak beszámolni. Úgyhogy itt alapvetően az elkövetkezendő hónapok lesznek kulcsfontosságúak.

Az ülés fő napirendi pontja, ahogy már említettem, az MFF és a „következő nemzedék EU” csomag, ezt egyben tárgyalták az állam- és kormányfők. Ahogy már elnök úr is említette, a normál MFF mérete körülbelül 1100 milliárd euró, és ezt most kiegészítik egy nagyon nagy helyreállítási csomaggal, egy 750 milliárd eurós csomaggal. *(Tessely Zoltán megérkezik az ülésre.)* Alapvetően a koncepció lényege az lenne, hogy ezt a 750 milliárd eurót az EU a pénzügyi piacokról szerezne be, és ez hosszú lejáratú hitel felvételét jelentené, a visszafizetés pedig alapvetően az elképzelések szerint 2028-2058 között történne.

Charles Michel elnök nyitotta a megbeszélést. Alapvető állítása az volt, hogy leszögezte, hogy elég komoly eltérések vannak az egyes tagállamok álláspontjában, úgyhogy még nagyon sok vitára van szükség ahhoz, hogy meg tudjanak egyezni az állam- és kormányfők ennek a csomagnak a főbb paramétereiben. Itt a legnagyobb kérdések: a nagyságrend, hogy ez a 750 milliárd tényleg 750 milliárd-e, illetve magának az MFF-nek is a nagyságrendje még nyitott kérdés; az időtartama ennek a „következő nemzedékek EU” nevezetű helyreállítási csomagnak, az allokációk, allokációs kulcsok, az allokáció metodológiája, illetve a hitelek és a vissza nem térítendő támogatások aránya. Ezek a főbb paraméterek, amik mentén kérte Charles Michel elnök úr az állam- és kormányfők véleményét kifejtetni.

Alapvetően ez egy első állam- és kormányfői eszmecsere volt erről a csomagról. Az Európai Bizottság május végén tette közzé ezt a csomagot. Azóta még nagyon sok pontosító információt juttatott el a tagállamoknak, és ez volt az első állam- és kormányfői szintű eszmecsere, viszont itt még érdemi kompromisszumra való törekvés és igazi tárgyalás magából a videokonferenciából adódóan sem jöhetett létre. Úgyhogy alapvetően a tagállamok álláspontjainak az ismertetése volt a fő témája ennek a videokonferenciának.

Alapvetően úgy tervezi az EiT elnöke, hogy továbbmenjünk, hogy minden tagállammal tervez bilaterális további egyeztetéseket még ez után az állam- és kormányfői csúcs után, illetve majd várhatóan közzé fog tenni egy frissített,

úgynevezett tárgyalási keretet, ami a fő paramétereit rögzíti a tárgyalási csomagnak, és alapvetően ez a dokumentum fogja majd jelenteni az alapját a további tárgyalásoknak. Ez ugyanígy volt már februárban is, akkor is a tárgyalási keretről folytattak vitát az állam- és kormányfők.

A következő EiT időpontja július 18-19-e lesz, ez már fizikai találkozó formájában fog létrejönni, és alapvetően itt várjuk majd, hogy az érdemi egyeztetések, az érdemi tárgyalások meg fognak indulni.

Charles Michel elnök után von der Leyen bizottsági elnök kapott szót, aki szintén leszögezte, hogy vannak komolyabb ellentétek az egyes tagállami álláspontok között, viszont nagyon fontos, hogy a tagállamok minél hamarabb egyezsége jussanak, ugyanis miután megszületett a megállapodás az Európai Tanácsban, még utána az Európai Parlamenttel is meg kell egyezni, és ez is elég sok időt vesz igénybe, illetve ki kell dolgozni még a részletszabályokat is, és nagyon fontos lenne, hogy az egész csomag már 2021-ben a rendelkezésre álljon a tagállamoknak, itt főleg a déli tagállamoknak ez kiemelt érdeke.

Ezt követően Angela Merkel kancellár kapott szót, aki szintén kiemelte, hogy ez egy nagyon-nagyon komoly válság, ami most az egész Uniót alapvetően megrendítette, és emiatt különleges megoldásokra is van szükség, akár egyszeri megoldásokra is, hogy ennek a válságnak a hatásait kezelni tudjuk. Alapvetően azt is meglengette, hogy ő hajlandó lesz komolyabb kompromisszumokra is annak érdekében, hogy ez a csomag 2021-re már működőképes legyen.

Alapvetően a fő paramétereivel a csomagnak egyetértett. Ez nem is csoda, hiszen a pár nappal a bizottsági javaslat előtt közzétett francia, német álláspontot nagyon nagy mértékben tükrözte már a Bizottság javaslata, így ugyanezt a támogató álláspontot erősítette meg a francia elnök, Emmanuel Macron is, aki igazából teljes mértékben kiállt a javasolt bizottsági csomag mellett.

A többi felszólaló tagállam esetében három nagy csoportot lehetett beazonosítani. Az egyik az északi takarékos országok csoportja, az úgynevezett takarékos vagy fukar négyek csoportja, akik továbbra is meglehetősen kritikusak a csomaggal kapcsolatban. Alapvetően az ő fő céljuk egyértelműen az, hogy csökkentsék mind az MFF-nek, mind pedig a helyreállítási alapnak a mértékét, az összegét, illetve az is egy kulcsfontosságú szempont számukra, hogy a visszatérítések, amiket mi is sokszor kritizáltunk, továbbra is megmaradjanak. Ez elvi problémákat vet fel, ugyanis hogy lehet úgy igazságos egy MFF, illetve egy helyreállítási csomag, hogy ha pont a leggazdagabbak kapnak bizonyos visszatérítést, és igazából ők fejlettségarányosan kevesebbet fizetnek be, mint az amúgy fejletlenebb tagállamok.

A másik nagy csoport a déli tagállamok csoportja, amelyek értelemszerűen pont ellenkező paraméterű csomagban érdekeltek. Ők minél nagyobb forrásokat szeretnének látni, minél több támogatást szeretnének látni, minél kevesebb hitelt, ugyanis, ha hitelt vesznek fel, az tovább rontja az amúgy is kedvezőtlen makromutatóikat. Ők abban érdekeltek, hogy minél hamarabb jöjjön tető alá ez a megállapodás, hogy minél hamarabb hozzá tudjanak jutni ezekhez a forrásokhoz.

A harmadik országcsoport pedig a keleti tagállamok országcsoportja, amelyek alapvetően azért visszafogott kritikát gyakorolnak a csomag egyes elemei kapcsán. Itt alapvetően a V4-országok a legmarkánsabbak ebben az országcsoportban, illetve még a balti államok is idetartoznak. Egy nagyon nagy eredménynek könyveltük el, hogy június 11-én sikerült egy közös V4-álláspontot kialakítani a V4-tagállamokkal, annak ellenére, hogy az egyes tagállamok közötti pozíciók azért már árnyaltabbak, tehát ennek ellenére sikerült egy nagyon jó közös V4 pozíciós papírt létrehozni.

Miniszterelnök úr alapvetően arra hívta föl a figyelmet felszólalásában, hogy a közös hitelfelvételnek azért vannak jelentős hátrányai, illetve vannak elvi problémáink

is vele. Viszont ahhoz, hogy el tudjuk fogadni ezt a javaslatot, ezt a csomagot, a csomagnak igazságosnak kell lennie, és jelenleg úgy érezzük, hogy ez a csomag Magyarország számára nem igazságos. Továbbra is prioritásként kell azt kezelnünk, hogy a fejletlenebb tagállamok megfelelő forrásokat kapjanak, alapvetően ne forduljon át az MFF egy olyan eszközzé, hogy a fejletlenebb tagállamok finanszírozzák a gazdagabb tagállamokat. Abban alapvetően mi is egyetértünk, hogy gyors cselekvésre van szükség, úgyhogy alapvetően örvendetes lenne már egy júliusi megállapodás, azonban nagyon fontos, hogy ez nem mehet a tartalom rovására, és az igazságtalanságokat ki kell javítani ebben a csomagban.

Úgyhogy nagyjából ezek a vonalak rajzolódtak fel. Ez egy viszonylag rövidebb videokonferencia volt. Összehasonlítva azzal, hogy ha személyesen találkoznak, az egy-két napig is el szokott tartani, ez egy pár órás videokonferencia volt, minden tagállam egyszer szólhatott hozzá, így egy eszmecsereként lehet értékelni, és minden tagállam bemutatta a számára főbb „vörös vonalakat”, illetve a főbb szempontokat.

Ahogy említettem, még röviden a brexitről volt szó.

Úgyhogy nagy várakozással nézünk a július 17-18-ai következő fizikai EiT-ülésre, ahol már, reméljük, hogy konkrét javaslatok alapján tudjuk felkészíteni majd miniszterelnök urat, és már lesz egy konkrét tárgyalási keret, ami igazából az eszenciája lesz a következő tárgyalásoknak.

Köszönöm szépen, én ennyit szerettem volna elmondani a videokonferenciáról.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem államtitkár urakat, kívánják-e kiegészíteni. *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni, Dányi Gábor!

Dányi Gábor tájékoztatója

DÁNYI GÁBOR helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Néhány szót a számokról, hogyha szabadna, illetve az új csomag felhasználási rendjéről vagy tartalmáról.

Ahogy államtitkár úr is említette, az MFF-ből, tehát a klasszikus költségvetéshez kapcsolódó kohéziós támogatásokból Magyarország részesedése a februári javaslat alapján körülbelül 6 százalék lenne az uniós szinten. Tájékoztatásul szeretném jelezni, hogy ebben az új eszközben, amely a helyreállítási és állóképességi alap, 2 százalék a részesedésünk a Bizottság javaslata alapján. Tehát ez az egyik ok, amiért azt mondjuk, hogy ez egy méltánytalan és igazságtalan megközelítés.

Az egész allokációs modell mindössze három elemre épül: gazdasági fejlettségre, munkanélküliségre. Ebben a kettőben is olyan számokat vesz alapul, amelyekben a válság előtt is rendelkezésre álltak információk, tehát statisztikai adatok, azzal semmiképpen nem reagál a válság okozta következményekre, hanem a szegény országok, a klasszikusan szegény vagy pontosabban eladósodott és rossz makroszámokkal rendelkező országok előtérbe helyezése alakult így ki. Mi sem mutatja ezt jobban, hogy a teljes forrás 50 százalékát a két déli nagy ország, Spanyolország és Olaszország vinné el, míg Magyarország 2 százalékot kapna.

Tehát mindenképpen egy olyan javaslatot szeretnénk majd előterjeszteni, amely vagy a klasszikus költségvetési, tehát az MFF-ágon, vagy pedig a helyreállítási alapnál ezt a számszaki aránytalanságot orvosolja.

Egyébként a klasszikus ágon 6 százalékot kapunk; ott is számos problémánk van, mert velünk hasonló gazdasági helyzetben lévő, hasonló nagyságú országok jóval több allokációt kapnak különböző számítási - ha szabad így mondanom - trükkök alapján, amiket az allokációban az Európai Bizottság alkalmazott. Pont ott húztak meg bizonyos capping szinteket, amelyek a lengyel és a magyar adatokat figyelembe véve

nekünk kedvezőtlenek, míg másoknak kedvezőbbek. Úgyhogy az a 6 százalék, ami jóval jobb, mint a mostani javaslat, ott is azért azt gondoljuk, hogy mivel nálunk van a húsz legfejletlenebb régióból négy is Európában - NUTS 2-es régióról beszélek -, ezért célszerű lenne ott is egy allokációs kiigazítást tenni.

A felhasználás tekintetében annyit mondanék, hogy ez az új 750 milliárdos csomag, ahogy államtitkár úr is említette, egy óriási lépés, a 75 százaléka egy hétéves teljes keretnek. Az EU a költségvetését majdnem megduplázta, tehát háromnegyedével növelte ez a javaslat. Ennek az új javaslatnak az elosztási mechanizmusa jóval központosítottabb, mint a klasszikus kohéziós forrásoké, amelyek osztott irányításban működnek a tagállam és a Bizottság között. Itt az a fő szabály, hogy be kell nyújtani a forrás elérésére egy tervet, amelyet az Európai Bizottság egy komitológiai eljárást követően tud majd elfogadni, tehát, magyarul, a tagállamok is véleményt mondhatnak a más tagállamok helyreállítási terveiről. Ennek a helyreállítási tervnek reformokat is tartalmaznia kell, és a reformokhoz kapcsolódhatnak csak projektek, tehát elvárják egy-egy ágazat strukturális átalakítását ahhoz, hogy további forrásokat biztosítsanak. Ebből látszik, hogy alapvetően a déli, eladósodott államok megsegítését szolgálná ez az alap, és nem pedig a kohézióra egyébként rászoruló keleti vagy balti államokat. Talán ez is az előbb említett csoportképzésnek az egyik eleme, hogy milyen országcsoportok milyen álláspontot képviselnek.

Köszönöm szépen. Ennyivel szerettem volna kiegészíteni.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Ha nincs több a kormány részéről, akkor megnyitom a vitát, akinek kérdése, véleménye van. *(Jelzésre:)* Elsőként Balczó alelnök úr jelentkezett. Tessék parancsolni!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke. Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Köszönöm az államtitkár urak részletes beszámolóját. Az a kérdés, hogy hogy tekintsünk erre a hatalmas összegre, hogy 1850 milliárd euró szétosztásáról van szó, vagy 1100 plusz 750-ről, és ahogy utóbb államtitkár úr hangsúlyozta, én is úgy látom, hogy ezt külön kell kezelni, hiszen az egyik a klasszikus hétéves költségvetés, a másik pedig a helyreállítási csomag.

Mielőtt félreértés lenne, én azt szeretném, ha a magyar kormány a helyreállítási csomagból is a most tervezettnél nagyobb összeghez tudna hozzájutni. De akkor annyit tegyünk hozzá, hogy a klasszikus költségvetési keretben az, hogy maximálisan kiáll Magyarország mellett, hogy az Európai Unió alapvető célja, a kohézió teljesüljön, és ezekből az alapokból az, amit Magyarország kap, ne csökkenjen, szerintem egy jogos és teljesen méltányos igény. Az Európai Parlament is, amikor még az előzőekben foglalkozott a hétéves költségvetés koncepciójával, hangsúlyozta, hogy fontosnak tartja, hogy sem a mezőgazdasági támogatások, sem pedig a kohéziós alapok reálértékben ne csökkenjenek. Tehát itt, úgy érzem, sorompóba kell szállnunk. Természetesen a 750 milliárd esetében is, de az azért nem áll fönn, hogy például Magyarország finanszírozná az úgymond gazdagabb déli államok megsegítését, mert az általam ismert számok szerint 7,5 milliárd eurót kellene Magyarországnak visszafizetnie, és 8,1 milliárdot kapna ebből. Tehát szerény mértékű, de mégis 600 millió eurós plusz van. Tehát az nem áll meg, hogy mi finanszírozzuk.

Tudomásul kell venni, hogy ez a helyreállítási csomag a neve alapján is nem a klasszikus elosztási elvet kívánja követni, hanem abból indul ki, hogy a vírusjárványválság milyen módon okozott nagyon nagy negatív következményeket az egyes országokban. Ebben a tekintetben nyilván azt bekalkulálják, ahogy Magyarország

a konvergenciaprogramjában is hangsúlyozta, hogy rendkívül erős, jó gazdasági állapotban érte Magyarországot ez a válság.

Zárójelben: nyilván azért itt elsődlegesen a makrogazdasági mutatókra gondolunk, hiszen ha változatlanul jogos a kohéziós alapok iránti kiemelt igényünk, azt az alapozza meg, hogy nagyon sok régiónk a legalacsonyabb szintű között van, tehát azért ez a makrogazdasági szárnyalás ebben a tekintetben a régiók életszínvonalára nem került át. Zárójel bezárva.

Tehát azt hangsúlyozom, hogy itt mi ezt teljesen jogosan kérjük, legfeljebb azt kell látni, hogy ha azt mondjuk, hogy Olaszország vagy Görögország szenvedte meg legjobban, és azt várják el, hogy most azok az országok, amelyek gazdaságilag szerencsésebb helyzetben várhatták, ebben a tekintetben ne ugyanazt a kohéziós szintű arányt kapják, akkor lehet, hogy ebben van némi méltányosság. Azt is hadd tegyem hozzá, ha azt mondjuk, hogy Olaszország önhibája miatt is került ebbe a helyzetbe, hiszen a gazdasága már rossz állapotban volt, hát, mondjuk, ezt mondhatjuk, hogy 2008 után azért került Magyarország nehéz helyzetbe, mert a kormánya rossz gazdaságpolitikát folytatott, de ettől jogosan tartottunk igényt a kohéziós alapokra.

Tehát még egyszer mondom, azt szeretnénk, ha Magyarország ebből az alapból is a jelenleginél többet érne el, legfeljebb azt vetem föl, hogy talán azt jogos tudomásul vennünk, hogy ennek egy más elosztási mechanizmusa van.

Még akkor egy kérdést hadd tegyek föl. Ebből, ugye, ha jól tudom, 7 milliárd euró hitelhez juthatna Magyarország, ami feltehetőleg egy nagyon kedvezményes kamatozású hitel. Ennek a felhasználása kötött, vagy adott esetben Magyarország ezt kiválthatná az államadóssága finanszírozására kedvezőtlenebb kamatozású hitellel? Vagy ennek szigorúan a gazdasági helyreállítás pontos tételeit akár az európai szemeszterben majd előírandó tételekre kell fordítani? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana képviselő úr jelentkezett. Tessék parancsolni!

BANA TIBOR (független): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Először is én is szeretném megköszönni azt, hogy eljuttatták hozzánk a háttéranyagokat, valamint megtették azokhoz a szóbeli kiegészítéseket.

Az egyik kérdésem arra vonatkozna, hogy az Innovációs és Technológiai Minisztérium által készített anyagban szó esik a következő ciklusra vonatkozó operatív programokról, valamint arról, hogy júliusban elkezdődhet ezeknek a társadalmi véleményezésre bocsátása, részben online formában. Azt szeretném kérdezni helyettes államtitkár úrtól, hogy milyen formában fogják a lakosságot értesíteni erről, terveznek-e valamilyen figyelemfelhívó kampányt, hogy ez valóban sikeresen történjen.

A második kérdésemet elsősorban Vas megyei országgyűlési képviselőként szeretném feltenni azzal összefüggésben, hogy szintén ebben az anyagban ambiciózus célokat fogalmaztak meg 2030-ra, bár azt nem igazán részletezték, hogy ezt milyen módon is kívánják elérni. Miután ebben az anyagban kiemelték a víz- és közművek fejlesztésének fontosságát, ezért egy olyan témát hoznék ide, amellyel összefüggésben most a költségvetési vita kapcsán több költségvetési módosító indítványt is megfogalmaztam, sajnálatos módon azonban kormánypárti oldalról ezeket nem támogatták az érintett szaktbizottságban.

Mire is gondolok? Arra, hogy az országban számtalan település - és Vas megyére ez kiemelten igaz, hiszen kistelepülésszerű, aprófalvas településszerkezetű megye vagyunk -, nagyon sok olyan falu található, ahol a szennyvízhálózat kiépítettségével kapcsolatban komoly problémák merülnek fel továbbra is. Ez egy visszatérő gond egyébként, és a polgármesterek részéről számtalan alkalommal megfogalmazódnak

ilyen jellegű jelzések. Természetesen más infrastrukturális kérdéseket is ide lehetne hozni, amelyek, azt gondolom, hogy a magyar vidék életben maradása szempontjából és a falvak lehetőségeinek bővítése szempontjából nagyon fontosak lennének.

A kérdésem arra vonatkozna, hogy a következő időszakban lát-e a kormány lehetőséget arra, hogy azokon a településeken is ezen javítani tudjunk, ahol ez a probléma még fennáll, hiszen számtalan oldalról megközelítve azt mondhatjuk, hogy ez akár környezetvédelmi szempontból, akár, mondjuk, ha azt nézzük, a lakosság számára adott esetben éppen emiatt nem lesz vonzó célpont egy adott kistelepülés vagy akár egy nagyobb település, hiszen nem is csak feltétlenül az 500 fő alatti falvak esetében áll fenn ez a probléma. Tehát arra vonatkozna a kérdésem, hogy kormányzati oldalról a következő évek során az elhangzottakkal összefüggésben, valamint az eljuttatott háttéranyagokban szereplő állításokkal és elképzelésekkel összefüggésben milyen tervek állnak rendelkezésre, mire számíthatnak a kistelepüléseknél. Köszönöm szépen előre is a válaszukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Tessely Zoltán alelnök úr. Tessék parancsolni!

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget és a beszámolókat is államtitkár uraknak. A Next Generation egy jól hangzó, a „következő nemzedék” kifejezés egy kicsit aggasztóan is hangozhat, mert talán mintha azt is tükrözné, hogy a következő generációk fogják majd ezeket a most felvett hiteleket visszafizetni. De, mondjuk, félretéve a viccet, talán egy ennél fontosabb észrevétel is lehet, hogy itt ennek az allokációs képletnek a kialakításánál, hogyha jól figyelem, akkor egy nagyon fontos szempont a munkanélküliségi arány. Ha Magyarország gazdaságvédelmi programját figyeljük, annak éppen az a motorja, hogy igyekszik a munkanélküliséget a gazdasági lejtmenet ellenére szinten tartani, azon a magas szinten, ahova sikerült eljuttatni az elmúlt 10 esztendőben. Ennek mi lehet a logikája? Mi lehet az, amivel ki lehet ezt védeni, ami e mögött húzódik, hiszen a mi megítélésünk szerint azt, hogy egy munkaalapú társadalommal lehet előrelépni, az elmúlt 10 esztendő ebben a kicsit más gazdasági szemléletben, amit képviseltünk, visszaigazolta. Megköszönöm, hogyha erre rávilágítanak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Győri Enikő képviselő asszony. Tessék parancsolni!

GYŐRI ENIKŐ európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen, elnök úr, hogy most szólhatok. Továbbra is van előnye - nem sok, de néhány előnye azért van - ennek a brüsszeli távmunkának: hogy itt tudok lenni a bizottsági tagokkal.

Államtitkár úr is utalt rá, hogy az Európai Parlament társdöntéshozó, tehát igent vagy nemet kell mondania. Reményeink szerint a jó megállapodásra majd egy igent.

Szerintem annyiban nagyon fontos, hogy Magyarországnak a Parlament abban szövetségese, hogy egy ambiciózus költségvetés legyen és egy ambiciózus válságkezelési eszköz. Tehát a Parlament azt szeretné, hogyha elegendő pénz állna rendelkezésre ahhoz, hogy ebben a jelenlegi, példátlanul nehéz gazdasági helyzetben az Unió elegendő forrással rendelkezzen.

Ami a mi munkánkat jelenleg nehezíti, hogy a magyar képviselők nem egységesek. Én azt látom, hogy más nemzeteknél nagyobb az összefogás a frakciók között, hiszen arról van szó, hogy az országunknak hét évre haza tudunk-e hozni elegendő pénzt a fejlesztéshez.

Most pont azok nem ülnek itt, vagy azoknak a képviselői, akiknek a párttársaik Brüsszelben nem ezért dolgoznak, hanem mindenféle új ötletekkel állnak elő a pénzköltés tekintetében, amelyre szerencsére semmi esély nincs, hogy azt elfogadják, de olyan dolgokat mondanak, amik lehet, hogy a magyar médiában bizonyos füleknek jól hangoznak, de kimondottan rontanák Magyarország pozícióit. Mert ha ők itt Brüsszelben közvetlenül pályázható forrásokat szeretnének, hát van egy-két ilyen program - csöndben mondom, hogy Magyarország azokból sohasem tudott nagy összegeket hazahozni -, ezzel a politikával csak ellehetetlenítenék a forráshoz jutásunkat. Úgyhogy most nincsenek itt, akiknek szól, de a jegyzőkönyvbe bekerülhet, hogy én azt szeretném, ha abban segédkeznének a baloldali képviselők, illetve a kinti liberális frakcióban ülő képviselők, hogy segítsenek hazahozni minél több pénzt, mert Magyarországnak erre szüksége van.

Államtitkár úr nagyon jól elmondta az összes dilemmát a felelősségteljes pénzköltéstől kezdve a fairségig, tehát hogy nem lehet olyan költségvetést elfogadni, ami nem igazságos. Ez nagyon fontos. Abban bízom, hogy ebben lesznek társaink, akik ezért velünk együtt megküzdének, mert ami nem fair, az nem lehet jó költségvetés, és az nehezen fér össze az Unió alapító szerződéseivel sem.

A közös hitelfelvételről pedig Magyarország sokat tud. Én arra nagyon büszke vagyok, hogy mi az az ország voltunk, amely a 2008-as mentés után... Már nem nagyon emlékszik rá senki, mondjuk, itthon még igen, de külföldön már nem nagyon emlékeznek rá, hogy minket kellett először megmenteni a szocialista kormányok hosszú éveken át húzódó felelőtlen gazdaságpolitikája következtében.

Alelnök úr nagyon jól mondta, én is ezt szoktam mondani, úgyhogy valahogy egyfelé járt az agyunk, hogy az Unió következő nemzedéke, igen, mit rakunk a nyakukba, mert én azt számolgattam, hogy nemcsak a gyerekeim, hanem az unokáim is fogják ezt vastagon fizetni. A Néppárt nagyon egyértelműen szeretné tudni, hogy hogy fogjuk ezt visszafizetni.

A kamatfizetés már be van tervezve, de nem tudjuk, hogy utána hogy lesz, ezért az is izgalmas kérdés, hogy hogy vállalunk költségvetési időszakon túlnyúló pénzügyi kötelezettséget, mert erre eddig nem volt példa. De persze az Uniónak kiváló jogászai vannak, ők mindent és annak az ellenkezőjét is meg tudják magyarázni. Jó, valóban nem kell itt most jogászodni, de az, hogy pontosan tudjuk, hogy ez hogy történik, és mit rakunk a gyerekeink és az unokáink nyakába, szerintem nagyon fontos.

Visszatérve az igazságosság kérdésére. Erkölcsi kockázatot nem rejthet egy költségvetés, és jelenleg pedig ezt látjuk. Dányi helyettes államtitkár úr nagyon jól elmondta a kritériumokat, amelyek az új, úgymond ellenálló-képességi és helyreállítási eszköznek az alapján fogják ezeket a forrásokat ideítélni, aminek semmi köze nincs a jelenlegi válsághoz, de az égvilágon semmi. A reaktívnek valami van, de a legnagyobb forrásokat rejtő eszköznek semmi köze nincs, hanem a régi, '15-19-es munkanélküliségi adatok, népességszám és fordított GDP, egy főre eső GDP alapján fogják odaítélni. Ami engem megdöbbenett, és ez lenne az első kérdésem államtitkár úrhoz, az a főigazgatói nyilatkozat volt talán péntekről, amikor a költségvetési főigazgatónak feltették ezt a kérdést, hogy ugyan már, hogy lehet az, hogy a legfontosabb válságkezelői eszközben egyetlen, a válság mélységét mutató kritérium sincs benne. Tulajdonképpen lehet, hogy nem a teljes nyilatkozatot olvastam, és nem voltam ott, csak amit a sajtóban láttam, a válasz körülbelül az volt, hogy csak. Tehát az volt a válasz, hogy igen, ez a foglalkoztatási mutató, ez jól mutatja a gazdaságok ellenálló képességét. Igen, jól mutatja, hogy mely országokban van a legnagyobb probléma évek óta. Mondjuk, az, hogy Spanyolországban magas a munkanélküliség, a '70-es évek óta így van, és a gazdasági ciklusoknak megfelelően éppen romlott vagy javult, de azóta se tudtak megszabadulni tőle.

Tehát kérdezem, hogy a válságkezeléssel miért az elmaradt reformokat akarjuk finanszírozni. A konkrét kérdésem, hogy van-e esély arra, hogy ez valahogy átmenjen a fejekbe. Engem eléggé elkedvetlenített, hogy finoman fogalmazzak, a főigazgatói nyilatkozat.

Végezetül még annyit kérdeznék Dányi helyettes államtitkár úrtól, hogy a szektorális jogszabályok tárgyalása párhuzamosan megy most, vagy megállt, vagy hogy áll ez most, hogy el tud-e indulni. Tétélezzük fel, hogy júliusban lesz megállapodás, kellene, Merkel asszony befenyegedett, hogy senki nem megy az Európai Unióban szabadságra a kormányfők és államfők közül, amíg nincs meg a csomag, amit én értek, mert különben hogy lesz ebből költségvetés. Ezek a szektorális jogszabályok meglesznek-e, és ott van-e valami ránk leselkedő komolyabb veszély? Illetve akkor a programozásról, ha jól értem, indul itthon egy ilyen társadalmi konzultáció, ami nagyon helyes, és hogy akkor ezek szerint a terveket a kormány valamikor ősszel akarja elfogadni, de ennek kérném a megerősítését.

Még Balczó alelnök úrra idéznék vissza, hogy a gazdaságilag szerencsésebb helyzetben levő országok. Azért én nem nagyon hiszek a... Jó, a Covid-járvánnyal senki nem számolt, és senki nem tudott rá felkészülni, ez így van. De a gazdasági szerencsében úgy alapvetően én nem tudok hinni, ugyanis azt gondolom, hogy valaki vagy elvégezte, amit kellett, vagy nem. Tehát mondhatjuk azt, hogy szerencsétlen volt, hogy szocialista kormányok kormányoztak Magyarországon a 2000-es években, én azt gondolom, hogy ők vittek egy gazdaságpolitikát, ami kudarcra volt ítélve. Utána jött egy kormány 2010-ben, és azóta nagyon komoly reformokkal jutott el oda. Tehát nem a szerencse volt, hanem egy kemény munka, állampolgári áldozatvállalás és egy tudatos politikai vezetés, amelynek eredményeként ott tartunk, ahol vagyunk. Most mások nem csinálták meg ezeket a reformokat, akkor továbbra is komoly erkölcsi kockázat, hogy ebből akkor ki mennyi pénzt kap, és pontosan mire. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kérdést nem látok. Tisztelt Államtitkár Urak! Csak egy nagyon rövid megjegyzést, illetve egy kérdést engedjenek meg.

Amíg nem jött a koronavírus, addig a nagy vita a tagországok között a hétéves pénzügyi keretre vonatkozóan, hogy ki mennyi százalékban tud részesedni a többéves pénzügyi keretből. Ez mindig kérdés volt, különösen a kohéziós politikákat tekintve. Győri Enikőre nézek, én emlékszem még az elmúlt hétéves pénzügyi keretre, amikor hozzákezdünk, egy 30 százalékos forrásvesztéssel álltunk szemben. Ezt annak idején, köszönhetően akkori államtitkár asszonymnak, a „kohézió barátai” csapattal sikerült leküzdenünk olyannyira, hogy Magyarország volt az egyik legsikeresebb a kohéziós pénzek felhasználása érdekében. Ehhez nagyon kemény kormányzati politika kellett.

Most bejött a vírus, és nemhogy gyengültünk volna, hanem azzal megerősödünk, hogy nem 1100, hanem 1810 milliárd áll a kapuban az Európai Unióban, tehát megemelkedett ez az összeg. Ez így nagyon szépen hangzik, ennyi pénzről még álmodni se tud a magyar polgár, olyan sok. Azonban, ha megnézzük a kohéziós politikák részarányát a korábbi javaslatokhoz képest, akkor találunk-e módosulást például az elmúlt hétéves ciklushoz képest, mert nekünk mégiscsak ez a kiindulás, járvány ide, járvány oda.

Hadd kérdezzem meg, tudom, a számokkal nem egyszerű bánni, de mégis ez az 1100 milliárd eurós keret milyen forrásvesztésért jelenthet Magyarországnak a korábbi ciklushoz képest, mert eleve itt volt, amivel számolnunk kell, a brexit, ez egy lyuk az uniós költségvetésen, az elkövetkezendő költségvetésen, és már a torta kisebb. Különböző pántlikákat akartak a költségvetés fejezeteihez, bizonyos jogállamiság, és a többi, és a többi, kritériumokkal fenyegetve, hogy Magyarország jóval kevesebbet kap az elmúlt négy évhez képest.

Nekünk természetesen fegyverünk a magyar gazdaság jól teljesítése. Bebizonyosodott az, hogy a magyar gazdaságnak van életképessége az Unióban, és természetesen szövetségeseket keresünk. Államtitkár úr is említette, hogy vannak a fukar országok, a nettó befizetők, vannak a déli országok, amelyeknek nagyon-nagyon sürgős, és mi vagyunk a keleti, újonnan csatlakozott országok, ezen belül is a visegrádi négyek. Hogyan is állunk a visegrádi négyek lobbizásával, mert korábban ez egy erőt jelentett, olyan erőt, hogy még Angela Merkel kancellár asszony is eljött, és tárgyalt a visegrádi négyekkel. Jelenthet-e ez továbbra is előnyt? Úgy tudom, a miniszterelnökök egyeztettek a csúcs előtt, és határozott véleményük van. Ha megnézzük a gazdaság mutatóit, akkor a visegrádi négyek egyikének sem rosszabb, mint akár Spanyolország, Portugália vagy éppen Görögország, sőt. Jelenthet-e veszteséget Magyarországnak, ha megnézzük lecsupaszítva az 1100 milliárdos tortát az elkövetkezendő hét évre?

Tisztelt Bizottság! Még egy rövid kérdésem van. Milyen új uniós adók válhatnak valósággá a járványügyi kezelés költségigénye nyomán? Mert ezt is az egyik bizottsági tag nyilatkozata során írtam ki magamnak, felfigyelve erre, hogy járvány ide, járvány oda, pénzbe kerül ennek a kezelése. A járvány nem múlt el, közöttünk van. Ez jelenthet-e esetleges új adónemeket az Európai Unióban?

Köszönöm szépen. Kérem, hogy válaszoljanak a kérdésekre.

Steiner Attila válasza

STEINER ATTILA államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a kérdéseket. Balczó alelnök úr kérdésére válaszolva, illetve röviden visszatérve arra a kérdésre, hogy ez az 1100 és ez a 750 hogyan viszonyul egymáshoz. Két külön neve van a kettőnek, viszont nagyon fontos azt látni, hogy alapvetően ez azért alakult így, mert most jelenleg nincs több, mint 1100. Ezért egy olyan megoldást kellett választani, hogy honnan tudnak még extra forráshoz jutni úgy, hogy jelenleg nem elérhető. Ezért hozták létre ezt a helyreállítási csomagot, a „Next Generation EU” névre keresztelt csomagot. Viszont ennek a forrásai is be lesznek csatornázva az MFF-be, és az MFF különböző eszközei alapján lehet majd ezeket a forrásokat elkölteni.

Úgyhogy nagyon szorosan összefügg a kettő, és alapvetően emiatt is fontos, hogy a kettőt együtt tárgyalják az állam- és kormányfők, mert ez igazából egy, amiről beszélünk.

Említették itt a képviselő hölgyek és urak, és az alelnök úrhoz térnek vissza az allokációs kulcsok kapcsán, hogy alapvetően ennek a 750 milliárdnak az lenne a célja, hogy a mostani koronavírus okozta válságot tényleg gazdaságilag kezeljük. Úgyhogy emiatt a javaslat lényege az, hogy úgynevezett front-loading legyen ebben a 750 milliárd euróban, minél hamarabb költsük el ezt a 750 milliárd eurót annak érdekében, hogy a gazdaságok kellő tőkéhez jussanak, és be tudják indítani a gazdaságukat. Igazából ehhez igazították hozzá az allokációs kulcsokat, megnézték, hogy melyik tagállamban mennyi, mekkora a probléma, és alapvetően a matek így jött ki. Ezért ezek az allokációs kulcsok.

Úgyhogy nekem az a saját véleményem, hogy az allokációs kulcsokat lehet támadni, több tagállam támadja is, mi is támadjuk, viszont szignifikáns elmozdulás a nap végén nem várható, ugyanis úgy nem fog kijönni a matek. Valahogy persze majd fognak rajta módosítani, kicsit lehet ebben nyereszkedni, talán a magyar allokáció is tud valamennyit nőni, de alapvetően ez a cél, hogy a déli államok kellő forrásokhoz juthassanak. Úgyhogy itt nagyon észnél kell lenni, és itt a V4 egy nagyon fontos szövetséget tud majd jelenteni, ugyanis négyen együtt már vagyunk akkora erő, hogy már tényleg meghallják a szavunkat, és szerintem a V4 együtt tudja azt elérni majd, hogy számunkra megfelelő allokációs kulcsok alakuljanak ki. De én itt szignifikáns

eltéréseket nem várok, mert az nagyon megborítaná a képet, és alapvetően nem ez a cél; a déli tagállamok segítése a cél.

Felmerült a hitel kérdése, a 7 milliárd euró hitelt mire lehet költeni. Alapvetően ezt a hitelt akkor lehetne elkölteni, hogyha már elfogyott a támogatási rész ebből a 750 milliárdból. Úgyhogy a célrendszer alapján ugyanarra tudjuk elkölteni, mint a támogatásokat. Itt majd még a Pénzügyminisztérium is biztos tud mondani további részleteket az államadósság kezelése kapcsán, de alapvetően ez szerintem nagyon fontos, hogy a támogatás forrásainak a megnövelését szolgálja ez a hitel. Azt is nagyon fontos látni, hogy ez a hitel minden tagállam számára elérhető, de alapvetően csak azoknak a tagállamoknak attraktív, amelyeknek nem olyan minőségük van, mint az Európai Uniónak, úgyhogy alapvetően itt egy 14-15 tagállam az, amelynek megéri ezt a hitelt felvenni.

Tessely alelnök úr kérdésére, az elosztási kulcsok logikája, miért a munkanélküliség. Valószínűleg ezért választották a munkanélküliséget, mint egy mutatót. Itt mi azért harcolunk, hogy ne a 2015-19-es időszakot vegyük alapul, hanem akkor nézzük meg, hogy mennyivel romlottak ezek a mutatók a gazdasági válság hatására, mert az mutatná tényleg azt, hogy hova érdemes a leginkább ezeket a forrásokat csoportosítani. Mi egy relatíve magas kiinduló értékről indulunk, még ha nem is lesznek annyira negatívak a számaink, mint más tagállam esetében, azonban az eltérés a kettő között ugyanúgy lehet nagyon jelentős. Mi azt szeretnénk elérni, hogy a változás legyen az, ami alapvetően az allokáció fő logikája.

Győri Enikő képviselő asszony kérdésére, hogy van-e esély megváltoztatni ezt. Ez részben ugyanez a témakör. Valamennyi esélyünk szerintem van, hogy finomhangoljuk, de az alapvető, nagy képet nem fogja megváltoztatni. Emiatt, illetve amit Dányi helyettes államtitkár úr is említett, hogy sokkal jobb arányaink vannak a kohéziós politikánál, ezért a kohéziós boríték megőrzése egy abszolút kiemelt prioritás a kormányzat számára. Emellett persze örülünk, és dolgozunk is azon, hogy a 750 milliárdból is minél többet tudjunk elhozni, a kettőt mi együtt kezeljük, de alapvetően a kohézió az, ahol szerintem a legerősebb érvrendszerrel rendelkezünk.

Hörsik elnök úr kérdésére: a V4 kapcsán én nagyon fontosnak tartom, hogy folyamatos egyeztetés legyen a V4-országokkal a tárgyalások előrehaladásával. Ez biztosítja azt az erőt számunkra, hogy tényleg komolyan vegyenek minket. Most már komolyan vesznek minket, megmutatkozott már itt az elmúlt egy-két évben, hogy a V4-gyel igenis számolni kell.

Itt azért látszik az a törekvés, hogy a V4-eket próbálják leszalámizni egymásról. A különböző javasolt eszközök kapcsán is vannak olyanok, például az igazságos átmenet alap, ami a magas energiamixszel rendelkező országokat támogatja, ott a lengyelek és a csehek sokkal nagyobb arányban részesülnek nálunk, és alapvetően nagyon jelentős összegeket kapnak ezekből az alapokból. Ez a leszalámizás elkezdődött. Ettől függetlenül a V4-es állam- és kormányfők is tisztában vannak azzal, hogy együtt kell mozogni, és emiatt is született még június 11-én ez a közös V4-álláspont, amit majd lehet, hogy felül kell vizsgálni akkor, amikor látni fogjuk a konkrét tárgyalási keretet.

Az új adó kapcsán még nagyon röviden. Az Európai Bizottságnak van egy ilyen elképzelése, hogy ne csak a tagállami befizetésekből törlesszük majd ezt a hitelt, hanem legyenek direkt uniós adók, és ezekből az új bevételi forrásokból lehetne törleszteni a 30 éves futamidejű hitelt.

Több javaslat is az asztalon van, ezek elég kiforrotlan javaslatok. Itt szó volt ilyenről, hogy szén-dioxid-adó, a műanyag csomagolást megadózza is lehetne újabb forrásokat beszédni. Akkor szó volt arról, hogy az Unió határain egy szén-dioxid-adót bevezessenek, így kompenzálva azt, hogy máshol nincsenek ilyen nagyon szigorú

környezetvédelmi standardok. De ezek még nagyon-nagyon kiforratlan javaslatok, és egy olyan alapprobléma is van velük, hogy a jelenlegi helyzetben pont ezek az adók a legszegényebb országokat büntetnék a legjobban, és emiatt sem tartjuk ezeket az adókat a jelenlegi formájukban igazságosnak.

De még nagyon sok munka áll előttünk. Azt Győri Enikő képviselő asszony is nagyon jól tudja, hogy ez egy központi eleme az Európai Parlament álláspontjának, úgyhogy arra jó esély van, hogy az Európai Parlament valamilyen adóformát ki fog harcolni magának. Számunkra az a fontos, hogy ez ne a szegényebb tagállamokat aszimmetrikusan érintse, hanem mindenkit egyenlő mértékben érintsen, és tényleg legyen tiszta, hogy hogy fog ez az adó kinézni, mert jelenleg ezek még nem eléggé kidolgozott javaslatok.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem helyettes államtitkár urat.

Dányi Gábor válasza

DÁNYI GÁBOR helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium): Köszönöm szépen. Igen, talán van itt még néhány kérdés, amit célszerű lenne megemlíteni.

Az első. Arról nem beszéltünk, hogy ez a hitelfelvétel, amiről szó van, hogy is történhet meg. Elhangzott, hogy ilyen még nem volt, ilyet még nem csinált az Európai Unió, hogy ilyen hosszú távra elköteleződjenek közösen egy hitelben. Az történik, hogy meg van állapítva, hogy melyik tagországnak mennyit kell befizetnie, de efelett van egy szám, amit vállalnia kell, és a kettő között van egy különbség, ez a headroom, ez biztosítja azt az összeget, hogy ha kell, akkor az Európai Unió be tud hívni pótlólagos befizetéseket a tagországoktól.

Most ezt a headroomot megemelnék óriási mértékben. Tehát itt arról van szó, hogy 1,1-1,2 százalék, és most ilyen 1,8-2 százalékra emelnék ezt a headroomot. Ez a fedezete annak, hogy az Európai Unió kifelé hitelképes, és úgy nézünk ki, akinek érdemes hitelt adni. Ez csak azért fontos, hogy akkor ki mennyit fog visszafizetni ebből az ügyből, és hogyan fog ez alakulni. Én egyetértek azzal az állásponttal, hogy nagyon érdemes ezt kitisztázni, mielőtt tudjuk, mert ezzel a headroomemeléssel leszünk mi mint Európai Unió vonzó a világpiacon, hogy finanszírozzanak minket, ebben benne van minden tagország vállalása, hogy ha kell, akkor fizet többet. Ez egy AAA-s hitel, és igen, valóban mi azok közé az országok közé tartozunk, amelyek örülnek, ha AAA-s hitelhez hozzáférnek a világpiacon.

Magyar kezdeményezésre felmerült az, amit alelnök úr kérdezett, hogy lehessen a szabályok alapján már meglévő hiteleket is kiváltani. Nyilván az ellenálló képességét egy-egy tagországnak nagymértékben befolyásolná, hogy ha a drága hiteleit ezzel a AAA-s hitellel ki tudná váltani, és egy következő válság esetén a mindenkori tagországok költségvetése nagyobb mozgásterű lenne a védekezésre. Tehát ez a magyar álláspont része, ez a felvetés. Azt nem tudom, hogy mennyi sikerrel fogjuk tudni ezt védeni, de egyetértünk ezzel a javaslattal.

Egy dolgról még nem beszéltünk. Allokációról sokat beszéltünk, és az előbb elfelejtettem, elnézést kérek, három elemet említettem, és csak kettőt mondtam. A harmadik elem, akármilyen meglepő, a lakosság szám. Tehát attól függ egy helyreállítási alaphoz való részesedése valakinek, hogy hányan laknak ott. Tehát sem a gazdasági fejlődéséhez, sem az elmaradottságához nem járul hozzá érdemben. Ez is ahhoz a képlethez tartozik, ami azt mutatja, hogy az valóban a déli országok megmentése, és arra próbálja az Európai Bizottság javaslata kihasználni ezt a mostani helyzetet, hogy a 20-30 éve el nem végzett reformokat egy új eszközzel kikényszerítse

a déli országokból, és ezzel az egész Európai Uniónak nyilván az ellenálló képessége vagy kohéziója valamelyest javuljon, de ez a logika, ahogy már elhangzott a mai ülésen, azért több helyen sért minket.

A víziközmű-fejlesztésekre is reagálnék. A 2000 fő feletti települések derogációja volt eddig a fókuszban, és erre kaptunk forrásokat. A 2000 fő alatti ügyekkel eddig hazai forrásokból tudtunk foglalkozni, és egyébként szó van arról, hogy az RRF-ből, tehát az ellenálló-képességi és helyreállítási alapból lehet-e és tudunk-e ilyen projekteket finanszírozni. Tehát igen, napirenden van a kérdés. Azt nyilván nem tudom még megmondani, hogy mi lesz a végkimenetele ennek az ügynek, de a projektek áttekintése, összegyűjtése a nyár feladata lesz a kormányzat számára, és igen, ebben végzünk munkát, és a listán vannak ezek a típusú projektek.

Az operatív programok tervezése is olyan fázisban van, hogy a tartalmi elemekre egy tárgyalási keretet már tudunk majd a kormánytól kérni hamarosan, és ezeknek a tárgyalási kereteknek a megléte után lesz majd az egyeztetés a nyilvánosság előtt, ugyanúgy, ahogy megkezdődik majd a tárgyalás az Európai Bizottsággal is ezekről az ügyekről. Valóban egy online kampány lesz majd, és az interneten keresztül tervezzük a társadalmi egyeztetést.

A szektorális jogszabályok kérdése tekintetében három van lezárva a hétből. Most megkaptuk már a német elnökség munkamenetrendjét, és elég ambiciózusan szeretnének tárgyalni, és villámgyorsan szeretnék lezárni. Tehát ők azt gondolják, hogy ez menni fog év végéig.

Nagyon fontos kérdés, és ezért is mondom én is azt, egyetértek Balczó alelnök úrral, hogy az MFF a fő fókusza kell hogy legyen a magyar kormányban, hiszen ez egy kialakult, általunk ismert szabályrendszer mentén menne. Ezek a szektorális jogszabályok, amelyekről beszélünk, nem mások valójában, mint az MFF végrehajtási szabályai. Ezt 19 hónapja tárgyaljuk. Olyan helyzetben vagyunk, hogy a hét csomagból három van kitárgyalva, de még nincs véglegesen jóváhagyva.

Az új csomag jogszabályi megtárgyalására maximum 6 hónap lesz, úgy, hogy az első tervezetet 30-40 nappal ezelőtt ismertük meg. Tehát nyilvánvalóan az az érdekünk, hogy egy kitárgyalt, ismert jogszabály, eszközrendszer és végrehajtási szabályrendszer mentén lévő forrásba vagy eszközbe tegyünk bele pénzt, hogyha lehet, ne pedig egy olyanba, amelynek a szabályrendszere még ismeretlen, és most van kialakítás alatt rohamtempóban azért, hogy januártól igénybe lehessen venni.

Höröcsik elnök úr kérdésére válaszolva, a csökkenés, igen. Valóban a válság előtt februárban ott tartottunk, hogy a magyar allokáció a bizottsági javaslat alapján 24 százalékkal csökkenne, és az egy főre jutó allokációnk, ami az előző, illetve a jelenlegi ciklusban, tehát a '14-20-as időszakban, azt hiszem, hogy első vagy talán második volt egy főre nézve, második volt Európában, most a középmezőnyben szerepelne ezzel az allokációcsökkenéssel. Mi úgy számoljuk, hogy a brexit 10-12 százaléknyi csökkenésre tud magyarázatot adni, az összes többi esetben küzdünk azért, hogy ezeket a méltánytalanságokat, amelyeket egyébként pont ebben a bizottságban is egy korábbi ülésen már említettünk, hogy az eredeti képlettel milyen problémáink vannak, ki tudjuk küszöbölni. Úgyhogy most egy közös megállapodás lesz, és a kettőt együtt próbáljuk majd valahogy összességében helyes pályára állítani.

Azt hiszem, talán mindent említettem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár urak. Kérdezem a Pénzügyminisztérium képviselőjét, Adorján Richárdot. *(Nincs jelzés.)* Nem kíván szólni, akkor egyetért mindazzal, ami elhangzott.

Tisztelt Bizottság! Mint az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága, most vigyázó szemünket nem Párizsra, hanem Berlinre vetjük, és kíváncsiak vagyunk, hogy az

ambiciózus tervekből mi lesz, mert ezt hallottuk a finn elnökség ideje alatt is, aztán füstbe ment. Bár én nem merem összehasonlítani a finn és a német elnökséget, mert volt már részünk a német elnökségben, ott német alapossággal végigvezényelték az elnökségük kitűzött céljait, ahogy kell, ahogy a nagykönyvben meg van írva. Most azonban sokkal nehezebb, keményebb dió, de én bízom benne, hogy év végére tető alá tudják hozni, nemcsak az 1800 milliárdot, hanem elsősorban az 1100 milliárd európai uniós többéves pénzügyi keretet. Ez mindenkinek az érdeke.

Én sok erőt és jó munkát kívánok a magyar kormány képviselőinek. Meg vagyok győződve, hogy a visegrádi 4-ekkel együtt felvértezve pozíciónkat javítani fogjuk. Elemi érdekünk. És nemcsak a pénz számszerű összege kapcsán, hogy hány százalékkal részesedünk, hanem az allokáció módjával kapcsolatban is nagyon sok teendő vár ránk, a címkézés kivédése, hiszen nagyon sok mindennel riogattak bennünket, különösen az Európai Parlament LIBE bizottsága, és ez számunkra nagyon fontos lenne, hogy ezeket a veszélyeket kivédjük. Mindenesetre egy következő állomás a július 17-18. európai tanácsi ülés.

Ezért kérem képviselőtársaimat, irigykedve nézem a többi bizottság tagjait, hogy hova mennek nyaralni, hogy ne nagyon messzire menjenek nyaralni, hiszen amennyiben nem születik olyan megoldás az Európai Tanács-ülésein, akkor biztos vagyok benne, hogy a nagy Bizottság ülésezni fog, és a mi bizottságunk is ülésezni fog, hiszen olyan súlyú kérdéssről van szó, amelyet mindenféleképpen a bizottságunknak meg kell tárgyalni. Az sem kizárt, hogy esetleg plenáris ülés lesz ez ügyben. Tehát csak felhívom a képviselőtársaim figyelmét, hogy most dől el nagyon sok minden, ez alatt a pár hét alatt.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a következő ülésünkre szerdán, 2020. július 1-jén, 9 óra 30-tól kerül sor ebben a teremben. A tervezett napirendi pontok: Varga Judit igazságügyi miniszter éves meghallgatása, és lesz egy második napirendi pontunk is, az Európai Bizottság 2020. évi éves munkaprogramjáról a bizottsági vélemény kialakítása. Ez ügyben munkatársaim megküldték a frakcióknak az írásos anyagot, és kérem, hogy a megadott határidőig érkezzenek be a vélemények, mert csak ennek alapján tudunk majd értelmes párbeszédet folytatni.

Az ülés berekesztése

Tisztelt Bizottság! Én megköszönöm még egyszer államtitkár uraknak a részvételét, a beszámolóját. Sok erőt kívánok az elkövetkezendő időszakban. Képviselőtársaimnak pedig köszönöm a részvételt. Az ülést bezárom. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 53 perc.)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Földi Erika